

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.III-SI-1226/76-2
od 23.VI 1976.

Vijeće: Petar Sremac, Gavro Badovinac, dr Dušan Arneri

Prijevoz stvari cestom - Dužnost plaćanja vozarine sa strane naručitelja prijevoza - Pitanje da li je neka osoba naručila prijevoz i time se obvezala na plaćanje vozarine, spada u stvarne činjenice, i presuda suda, kada se radi o sporu male vrijednosti, ne može se pobijati navodom da je sud netočno utvrdio to činjenično stanje

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženi od njega naručio prijevoz cestom i da mu uskraćuje plaćanje vozarine. Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev navodeći da tužitelj nije dokazao činjenično stanje na kojemu temelji svoj tužbeni zahtjev.

Presudu žalbom pobija tužitelj u dijelu izreke kojim je odbijen sa zahtjevom i predlaže da se pobijana presuda u tom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

U predmetnom slučaju radi se o sporu male vrijednosti. U smislu odredaba čl.436/k Zakona o parničnom postupku, presude u sporovima male vrijednosti mogu se pobijati samo zbog bitnih povreda postupka iz čl.343, st.1. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Kako u predmetnom slučaju nisu učinjene bitne povrede postupka, sud je na temelju utvrdjenih činjenica da tužitelj nije pružio dokaz da je tuženi naručio prijevoz, pravilno primjenio materijalno pravo da zahtjev tužitelja da tuženi kao naručitelj prijevoza plati odnosni prijevoz nema osnove.

U smislu odredaba Zakona o ugovorima o prijevozu u cestovnom prometu čl.34, pošiljatelj je obavezan platiti prijevozniku ugovorenu prevozninu samo ako se to ugovorom dokaže, ako takav ugovor ne postoji i ako takva obveza iz njega ne prouzrokuje nema dokaza da je odnosna obveza prešla na tuženog kao naručitelja prijevoza, jer on u stvari nije naručio prijevoz niti potpisao tovarni list.

P.S.